

атъ на милость та. Тоба вѣтреши съжалѣніе, съединенію съ ощущеніемъ исповѣданіе, искаши Церквата, когда прѣемамы святое причашеніе, и тоба съвшамы съ тѣзы рѣчи, "Вѣрю Господи и исповѣдаю, икоша ты еси воистинѣ Христесъ Сынъ Бога живаго, пріиѣдый въ міръ грѣшнымъ спаситъ, и ныже първый есмъ язъ.., По тоба разсужденіе не требва да сѧ допъщатъ нераскалены Христіаны, и вны беззаконницы, щачлены грѣшницы, да приступятъ до тѣа Божественны дары, както мы почава благовѣстіе тѣ, "Не дадите сѣтѣа пошизъ, ни пометайте висеръ башихъ предъ синими, да не поперѣтъ ихъ ногами своимъ.., (Матв: 5. 6.) И коли приступятъ такици безсвестни камъ таа тайна приблизятъ врѣхъ себеси по голѣмо исажденіе и Бога, като презиратеи на сътвѣніа та Господа. "Издый бо и пій недостойнѣ, сѫдъ севѣ есть и піеетъ, не разсуждамъ тѣа Господа.., (Ап. Ворн: аї. 1. 29.) При тоба ико разглѣдамы голѣма та послза на причашеніе то, и голѣмината на Христовы те благодѣнія, видимъ чи є дложена всѣки Христіанинъ частъ да сѧ причаща таа тайна. Христіани тѣ на пѣра та церкви всѣка недѣла прѣемали таа дѣхобна пиша, и не сѧ съвшала слѹжба безъ (да бѣдятъ) причастницы. Въ послѣдни тѣ времена причащаались на мѣлко въ знамениты тѣ праздники. Благочестивіи-атъ нынѣ примѣръ требва и ніи да подражаемъ, да не бы сѧ извѣла съ тѣрадѣ рѣдкого причашеніе ст҃уденина та на наше то кадиз Христѣ сърдце.